

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 134. Respondit Iesus: non haberes potestatem in me ullam nisi datum
tibi esset desuper. v. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

beas potestatem ad dimittendum, nam ad crucifigendum te habere potestatem clare demonstraſti. Sed hoc est magis habere imbecillitatem, si enim habuisti potestatem ad dimittendum, cur quod ita quaesisti non fecisti? cur ita timuisti? ut te modo huc modo alio converteres, quasi parturienti, & ecce non poteras. Dominus autem, qui nunc infirmus sub potestate tua tenetur, non sic, sed sicut fortis egredietur, vociferabitur & clamabit; Taceret modo & silet. postea loquetur ad te in ira sua, clare tibi dicens, quod nunc interrogas: *Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion: & quid respondere poteris? tunc silebis tu & tacebis, non audens quidem musitare praeter angustia cordis.*

Hic finis omnium praevicantium legem puram quam dedisti eis. Deus nolentium subijci tibi, qui currunt erecto collo adversus te Domine, in visceribus peccatorum sedet superbia, regina vitiorum, ut ambulat in magnis & mirabilibus super se: hoc grande malum facit homines oblivisci conditionis suae, & maiora se ambitiosissime quaerere, quo saepe cum Lucifero ex alto in imum intelicitatis praecipitantur. studeat ergo quisque se illi conformare, qui odit omnes qui operantur iniquitatem & quod iustum est iuste exequatur nisi suo malo perire velit.

Deus in cuius manu corda sunt regum, Principum, Iudicum & in potestate constitutorum, inclina ad preces nostras aures misericordiae tuae, & Regibus, Principibus, Iudicibus & Potentatibus nostris, famulis tuis, regimen appone tuae sapientiae, ut hausitis de tuo fonte consilii & tibi placeant & super omnia in virtutis maiestate praecellant.

§. 134. Respondit Iesus: non haberes potestatem in me ullam nisi datum sibi esset desuper. v. 11.

Quia ergo Pilatus male iactabat se habere potestatem super Christum, ideo erudit eum dicens: *Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi datum tibi esset desuper, id est a superioribus videlicet a Deo patre permissive, & a Romano Imperatore commissive, & sic duo interrogantis Pilati vitia duplicis iudicio virtutis retrudit Dominus, primo mansuetudine, qua velut molli lana inflatam Pilati obiurgationem excipit. Secundo charitate, qua ignorantem instruit, ad mentem ei reducens, unde potestatem quam habet acceperit, adeoque non nisi ad iudicandum id quod iustum est, esse valentem.*

I Deirco Audite reges & intelligite discite Iudices finium terra, praebeate aures vos qui consinetis multitudines, & placeatis vobis in turbis nationum. Quoniam data est

N 2

à De-

à Domino potestas vobis, & virtus ab altissimo, qui interrogabit opera vestra & cogitationis scrutabitur, quoniam cum essetis ministri regni illius, non iudicatis nec cupidistis legem iustitiae, neque secundum voluntatem Dei ambulastis. Horrende & cur apparebit vobis. Quoniam iudicium durissimum his qui praesunt fiet. Exiguis enim conceditur misericordia, potentes autem potenter tormenta patientur. Sed &, tu Domine, libera animas nostras de manu tribulantium nos, & qui gloriantur in virtute sua & potestate sibi à Deo concessa, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster, trahe illos post te, illucesce cordi Turcarum, Moschorum & Hæreticorum & Schismaticorum, ut commissum sibi populum benigne regant, iuste disponant, & iure pietatis modificent, non gloriantes in lemeuphis.

§. 135. Propterea quia tradidit tibi manus peccatum habet. v. 11.

Pergit docere Pilatum, quod peccet si innocentiam condemnet sua potestate, & non liberet: maius tamen habere peccatum, qui tradiderunt se Praefidi innocentem ad crucifigendum ex invidia & avaritia, uti Iudas proditor, & Principes sacerdotum, Scribae, & Pharisei, illi enim origo & fons impietatis fuerant. Pilatus autem ex formidine ministrum Iudæorum se praebat, ergo tam qui tradidit, & proditoris conscij, ac mortis ministri fuerunt primi, quam Pilatus qui accessit, peccarunt, licet multo gravius alijs alij peccaverint.

Audite hunc Doctorem Stoicæ Philosophiæ item hæreticæ sectatores, qui audeatis docere omnia peccata esse æqualia: discrimen illud peccatorum in mortalia & venialia esse fictum. Audite quid Christus dicat, doceatque Pilatum in Prætorio, si ei non vultis credere docenti in templo.

§. 136. Et exinde quarebat Pilatus dimittere eum. v. 12.

Quia pulchre monuit Christus Pilatum, quod peccaret, quamvis maius foret peccatum Iudæorum ex odio immani procedens: & quia suboluit Iesum esse aliquid supra homines alios, & suam sensit repressam præsumptionem in eo, quod dixerat se potestatem habere tam crucifigendi quam dimittendi Praefes animum ad iustitiam reflexit, à qua iam recesserat ad hoc castigando & dehonorando captivum innocentem, quamvis illa resipiscencia Pilati, nescio quid timiditatis admixtum habeat, in eo quod dicitur, *quarebat*. Vide interim mi Christiane pulchrum exemplum gentilis, qui à captivo, in conspectu omnium, admonitus officij, monitionem hac de re dominicis verbis affligi non iussit, aut contumeliosis saltem

verbis